کسب و کار

سه ویژگی یک سیستم مدیریتی همیشه برنده

یک سیستم مدیریتی موفق بیش از هر چیزی نیازمند ذهنیت پیشرفت و به هم پیوستگی اجتماعی و حضور یک رهبر سازمانی است که اولویت اصلی‌اش خلاقیت و نوآوری باشد. بعضی از شرکت‌ها به اشتباه فکر می‌کنند که برای موفق شدن در عرصه رقابت و پیشی گرفتن از رقبا، باید به گونه‌ای عمل کرد که مشتریان و تامین‌کنندگان را به خود وابسته و معتاد کرد و راه را بر ورود رقبای جدید بست.

اما واقعیت امر این است که هیچ شرکتی را نمی‌توان یافت که موقعیتی چنین مستحکم و استثنایی در اختیار داشته باشد و بتواند حرف اول و آخر را در همه زمینه‌ها بزند و کسی را یارای مقابله با آن نباشد، چرا که در دنیای امروز تقریبا تمام شرکت‌ها به منابع و مشتریان و تامین‌کنندگان مشابهی دسترسی دارند و برتری چندانی نسبت به رقبا از این جهات ندارند. تنها عاملی که باعث می‌شود آنها در میدان رقابت به پیروزی برسند برخورداری از سیستم‌های مدیریتی برنده است؛ آن هم سیستم‌های مدیریتی قدرتمند و مستحکمی که این توانایی و انگیزه را به کارکنان بدهند تا خودشان از عهده حل مسائل کاری‌شان برآیند و به صورت خودجوش در راستای تحقق اهداف جمعی سازمان اقدام کنند.

در اینجا به سه ویژگی مشترک چنین سیستم‌های مدیریتی همیشه برنده اشاره خواهد شد که آگاهی از آنها برای هر مدیری، به‌ویژه مدیران تازه کار که مشتاق یافتن یک سیستم مدیریتی موثر و برنده هستند، لازم و حیاتی است.

ویژگی شماره ۱: به هم پیوستگی ساختاری. یک سیستم مدیریتی مطلوب و موثر سیستمی است که در آن هر عنصری در سر جای خودش قرار گرفته و دارای پیوندهای همه‌جانبه با سایر عناصر است. این به هم پیوستگی و انسجام درونی، در تمام فرآیندها و ارتباطات سازمانی و رویکردها باید وجود داشته باشد. در چنین سیستم متمرکزی افراد قادرند به صورت تعاملی، مشکلات و مسائل موجود را حل کنند و از مهارت‌ها و تخصص‌های سایر همکاران خود برای حل مساله استفاده کنند و در این مسیر، نهایت خلاقیت و ابتکار را به خرج دهند. به‌طور کلی در یک سیستم مدیریتی، برندگان مسائل بزرگ و پیچیده به چند مساله کوچک‌تر و قابل هضم‌تر تبدیل می‌شوند و سپس هر کدام از ارکان سازمان، مسئول حل و فصل یک بخش از آن مساله می‌شوند. در این حالت، فرآیند حل مساله در سراسر سازمان و به صورت موازی و همزمان انجام می‌شود و از بخشی گرایی و حل مساله انفرادی پرهیز می‌شود.

ویژگی شماره ۲: وجود ذهنیت پیشرفت. بسیاری از کارکنان ممکن است خواهان حل مسائل باشند، اما بدون وجود ذهنیت سازمانی مناسب و مساعد، امکان حل مسائل توسط کارکنان وجود نخواهد داشت. در برخی سازمان‌ها ذهنیت کمبود منابع و محدود بودن منابع حاکم است، به نحوی که در ارتباطات درون سازمانی تاکید بر این است که چون منابع محدود است باید در مصرف و هزینه‌کرد آنها با وسواس و احتیاط اقدام کرد. نقطه مقابل این ذهنیت را می‌توان ذهنیت پیشرفت نامید، چرا که بر این اساس سازمان باید به منظور پیشرفت همه‌جانبه و سریع خود نه تنها از منابع موجود نهایت بهره را ببرد، بلکه باید منابع جدید و موردنیاز را به هر شکل ممکن فراهم کند و در این میان از تجربه کردن راه‌های جدید و نوآوری‌های جسورانه هراسی به دل راه ندهد و به هر شکل ممکن به دنبال تولید دیتای جدید و بهبود فرآیندها باشد.

در سازمانی که ذهنیت پیشرفت در آنجا حاکم است، از پدیده‌ای به نام استفاده افراد از مغزشان استقبال چشمگیری می‌شود.

در اینجا منظور از استفاده افراد از مغزشان این است که آنها در فرآیند حل مساله دست به خلاقیت و نوآوری بزنند و کلیشه‌ای و تکراری عمل نکنند و در این مسیر نگران کمبود یا محدود بودن منابع نباشند و این اطمینان را داشته باشند که سازمان به هر شکل ممکن منابع موردنیاز آنها را برای خلاقیت و نوآوری تامین خواهد کرد و هیچ محدودیتی در این زمینه نخواهد داشت.

ویژگی شماره ۳: رهبری از طریق مشارکت و نه از طریق اجبار. در سیستم‌های سنتی مدیریت و رهبری سازمانی، تلاش بر این است تا رهبری سازمان نقش محوری و اصلی را داشته باشد و فرامین از بالا به پایین ابلاغ شود. وظیفه اصلی کارکنان در این میان این است که دستورات صادر شده از بالا را اجرا کنند. در سیستم‌های مدیریتی برنده اما چنین وضعیتی وجود ندارد، چرا که در چنین سازمان‌هایی مدیریت و رهبری سازمان بخشی از تیم سازمانی است که همراه با کارکنان تصمیم‌گیری کرده و عمل می‌کند. در واقع در سیستم‌های سازمانی برنده، خبری از سلسله مراتب سازمانی و ساختارهای عمودی نیست و خود مدیران و رهبران سازمان به طور مستقیم و در کنار کارکنان، در فرآیند حل مساله مشارکت فعال دارند.

مشارکت فعال کارکنان در سیستم‌های مدیریتی برنده، فقط به فرآیند حل مساله محدود نمی‌شود بلکه در سایر فرآیندهای کلیدی سازمان، از جمله تصمیم‌گیری‌ها و سیاستگذاری‌های کلان و ایده‌پردازی‌های خلاقانه نیز ردپای پررنگ کارکنان دیده می‌شود. رهبری سازمانی مشارکتی در چنین سیستم‌هایی به معنای واقعی کلمه به چشم می‌خورد.

در مجموع، می‌توان ادعا کرد که سیستم‌های مدیریتی همیشه برنده، عمدتا در سازمان‌هایی قابل پیاده‌سازی هستند که دارای رهبری سازمانی غیرمتمرکز بوده و ساختار سازمانی انعطاف‌پذیری را در اختیار دارند. چنین ساختار انعطاف‌پذیر و غیرمتمرکزی معمولا دارای ویژگی‌هایی خاص است که سه مورد آن عبارتند از:

۱- به هم پیوند زدن: هر کدام از رهبران سازمانی فعال، از زاویه دید دیگران هم به مسائل نگاه می‌کنند و می‌کوشند تا روابطی مبتنی بر حمایت و پشتیبانی از سایر رهبران سازمان و حفظ انسجام سازمانی به وجود آورند.

۲- به‌روزرسانی پیوسته برنامه‌ها: رهبران سازمانی غیرمتمرکز، به‌طور پیوسته به بازیابی و به‌روزرسانی برنامه‌ها و دانسته‌های خود در مورد محیط‌های پیچیده و به‌سرعت در حال تحول اقدام می‌کنند. این به‌روزرسانی پیوسته باعث می‌شود تا سطح کارآمدی سازمان و کارآیی رهبران سازمان به میزان قابل توجهی افزایش پیدا کند.

۳- تصویرسازی برای همه: در سبک رهبری غیرمتمرکز، تمام مدیران پراکنده در سازمان می‌کوشند تا تصویری را که خود از ماموریت سازمان در ذهن دارند، با زیرمجموعه‌های خود به اشتراک بگذارند و این کار را فارغ از روابط و سلسله‌مراتب سازمانی انجام می‌دهند.

به واسطه وجود چنین سیستم منظم و منسجم و رهبری غیرمتمرکزی است که در سازمان‌های پیشرو، حتی اگر یک ایده نوآورانه یا کارآفرینانه به شکست هم بینجامد، هیچ کس سرزنش نمی‌شود و کسی هم به دنبال پیدا کردن مقصر نیست

مترجم: سیدحسین علوی لنگرودی
منبع: فصلنامه MIT
alavitarjomeh@gmail.com

شهردار کرج خبر داد:

توزیع بیش از ۱۰۰ هزار تن آسفالت در کرج از ابتدای سال جاری تا کنون

شهردار کرج گفت: حرکتی از طرف شهرداری تحت عنوان نهضت آسفالت در سطح شهر کرج در جریان است که مطمئنا شهروندان عزیز کرجی اثرات آن را در سطح معابر شهری دیده‌اند و امیدواریم روند رو به رشد آن را بیشتر مشاهده کنند

به گزارش پیام آشنا، مهرداد کیانی با اعلام این خبر گفت: در نقاط مختلف شهر بحث روکش آسفالت شهری و ترمیم آن توسط همکاران ما در سازمان عمران و بازآفرینی شهرداری کرج آغاز و از ابتدای سال تا به امروز ۱۰۰ هزار ۹۷ تن آسفالت در سطح شهر کرج تولید و توزیع شده که این عدد به نسبت سال‌های گذشته دو برابر شده است.

شهردار کرج افزود: به تمام شهروندان عزیز کرجی این قول را می دهم تا پایان سال در شوارع اصلی شهر و همه معابری که نیاز به روکش آسفالت دارند را به صورت کامل انجام خواهیم داد. طبیعتا در این زمینه اولویت‌بندی صورت گرفته، برخی از خیابان‌ها که وضعیت نامناسب‌تری دارند در اولویت ترمیم قرار می‌گیرند. همچنین بسته به حجم ترافیکی که وجود دارد نیز اولویت بندی صورت گرفته است.

وی افزود: همکاران من برنامه ریزی خواهند کرد در ایامی عملیات را انجام دهند که حداقل زحمت و ترافیک برای شهروندان ایجاد شود. در نهایت این وعده را به تمام شهروندان کرجی می دهم که انشالله تا پایان سال، دیگر شاهد خرابی آسفالت معابر شهری نخواهیم بود.

متقاضی موثر دو برابر «زمین‌ها»

آمارهای وزارت راه و شهرسازی از وضعیت اجرای نهضت ملی مسکن در شهر جدید پرند نشان می‌دهد هم‌اکنون متقاضی موثر در این شهر دو برابر زمین تامین‌شده برای ساخت این واحدهاست.

به گزارش پیام آشنا، بر اساس گزارشی که روز گذشته در پایگاه خبری وزارت راه و شهرسازی منتشر شد، در حوزه نهضت ملی مسکن در شهر جدید پرند حدود ۷۵هزار متقاضی موثر واجد شرایط ثبتنام و شناسایی شدند که با توجه به اینکه در اطراف تهران برای تامین زمین محدودیت‌هایی وجود دارد شرکت عمران شهر جدید پرند برای ۳۲هزار نفر تامین زمین انجام داده است. این موضوع به این معناست که حداقل برای نیمی از افرادی که به عنوان متقاضی موثر مسکن ملی در این شهر جدید ثبتنام کرده‌اند هنوز زمین تامین نشده است. این در حالی است که در این گزارش اعلام نشده است که آیا برنامه‌ای برای تامین زمین برای این افراد در دست اجرا قرار دارد یا خیر؟ از ابتدای مطرح شدن طرح نهضت ملی مسکن برای ساخت یک میلیون واحد مسکونی در سال کشور اعلام شد، ساخت واحدها متناسب با ظرفیت اراضی در شهرها و تعداد متقاضیان موثر آنها انجام خواهد شد. اما این آمار نشان می‌دهد که در حومه پرتقاضای شهر تهران به تعداد افرادی که به عنوان متقاضی موثر ثبتنام شده‌اند حداقل تا سال دوم اجرای این طرح، زمین تامین نشده است.

چرا بودجه بالاشهر ۲ برابر پایین‌شهر است؟

امکانات شهری «مناطق ۱ تا ۵» دو برابر مناطق جنوبی (محروم) شهر است؛ چرا بودجه در خدمت «مهار گسل»نیست؟

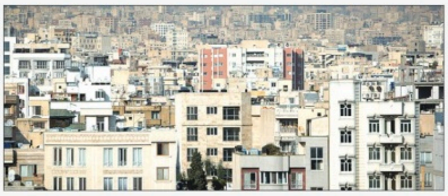

به گزارش پیام آشنا به نقل از دنیای اقتصاد، بالاشهر تهران همچنان «نفع بیشتری» از بودجه پایتخت می‌برد تا پایین‌شهر همچنان از «نابرابری خدمات» رنج ببرد. بررسی‌ها نشان می‌دهد مطابق آمارهای رسمی شهرداری پایتخت، امکانات شهری همچون «تعداد بوستان‌ها و فضای سبز عمومی» و حتی «تعداد پایانه‌های تاکسی» در مناطق یک تا پنج به ترتیب ۳برابر و ۲/۵ برابر مناطق جنوبی است. با وجود این گسل خدماتی، مناطق لوکس و مرفه‌نشین تقریبا ۲برابر نقاط محروم شهر، شارژ ملی می‌شوند. این وارونگی بودجه تهران که دو منشأ دارد، باعث تشدید شکاف فقیر و غنی در شهر می‌شود.

آنالیز بودجه مناطق شهرداری تهران در سال ۱۴۰۲ حاکی از تحریک گسل فقیر و غنی در پایتخت همچون رویه سال‌های گذشته است. با وجود اینکه مدیریت شهری در دوره ششم مانور زیادی روی وعده کاهش فاصله شمال و جنوب تهران داده بود اما در عمل آنچه در بودجه ۱۴۰۲ به تصویب رسیده است نشان می‌دهد همچنان بودجه مناطق لوکس و برخوردار تهران چند برابر بودجه مناطق جنوب شهر است. این نوع تخصیص بودجه در حالی مثل رویه سال‌های گذشته تکرار شده که بررسی‌ها حاکی از برخورداری چند برابری مناطق ۱ تا ۵ در شمال پایتخت به لحاظ امکاناتی مثل بوستان، سینما و حتی میادین میوه و تره‌بار است.

مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی در گزارشی با عنوان «تصویر منابع و مصارف شهرداری تهران» کلیت بودجه شهرداری تهران را که برای سال ۱۴۰۲ به تصویب رسیده مورد نقد و بررسی قرار داده است. در بخشی از این گزارش جزئیات بودجه مناطق شهرداری تهران به تفکیک قید و اعتبار اختصاص یافته به هر منطقه برای سال جاری در سه جزء هزینه‌ای، تملک دارایی‌های سرمایه‌ای غیرمستمر و تملک دارایی‌های سرمایه‌ای مستمر آورده شده است. کل بودجه مناطق بیست‌ودوگانه معادل ۲۰هزار میلیارد تومان از مجموع حدود ۷۶هزار میلیارد تومان رقم مصوب بودجه ۱۴۰۲ پایتخت است که در این بین صرف‌نظر از بودجه هزینه‌ای که عمدتا صرف پرداخت حقوق و دستمزد می‌شود، وزن بودجه تملک دارایی‌های سرمایه‌ای غیرمستمر در مناطق ناظر بر تعریف پروژه‌های اجرایی جدید با زمان اتمام مشخص و بودجه تملک دارایی سرمایه‌ای مستمر که به‌نوعی گویای هزینه‌های جاری نگهداشت، تعمیر و بهسازی تاسیسات و امکانات شهری است نیز به تفکیک روی نمودار منعکس شده است.

بررسی ها پیرامون داده‌های بودجه مناطق تهران حاکی است میزان بودجه تملک دارایی سرمایه‌ای مستمر در پنج منطقه اول تهران شامل مناطق ۱ تا ۵ واقع در نیمه شمالی شهر که شامل مناطق فوق لوکس و نیز متوسط رو به بالاست، سه برابر همین بودجه در کل مناطق دیگر تهران است. همچنین در پنج منطقه اول تهران بودجه تملک دارایی سرمایه‌ای غیرمستمر که با هدف اجرای پروژه‌هایی در سطح منطقه تخصیص پیدا می‌کند، دو برابر همین عنوان بودجه‌ای است که برای کل مناطق ۶ تا ۲۲ پیش‌بینی شده است. حتی اختلاف بودجه نگهداشت در مناطق تهران نیز گواهی بر این واقعیت است که مناطق شمالی شهر دچار سرریز امکانات است و به همان نسبت از بودجه نگهداشت با ارقام بالاتری برخوردار است؛ کمااینکه هزینه سرویس و نگهداری امکانات شهری در همه مناطق قاعدتا باید یکسان باشد و تنها موضوعی که موجب این اختلاف می‌شود، میزان برخورداری مناطق از امکانات موجود است.

اما به‌رغم اینکه سرریز امکانات در مناطق شمال شهر با همین دریافت‌های ساده از بودجه نیز امری بدیهی است، مدیریت شهری در تنظیم بودجه برای اجرای پروژه‌های منطقه‌ای باز هم با نگاه ویژه به پنج منطقه شمالی شهر وزن بیشتری به آنها داده و در نتیجه امسال نیز مجموع بودجه مصوب تملک دارایی‌های سرمایه‌ای غیرمستمر در مناطق ۱ تا ۵ تهران دو برابر کل مناطق دیگر شهر است. این ارقام به روشنی نشان می‌دهد بودجه مصوب مناطق در سال جاری نیز تشدید و تحریک‌کننده گسل فقیر - غنی در تهران بوده است. اختلاف معنادار بین بودجه بالا و پایین شهر در حالی طی همه سال‌های گذشته وجود داشته و صورت تثبیت شده پیدا کرده که همین حالا ۹۹۰ بوستان و فضای سبز عمومی در پنج منطقه اول تهران وجود دارد و این رقم در بقیه مناطق به طور متوسط ۱۱۲ تاست. به عبارت دیگر میانگین تعداد بوستان‌های تهران در بالاشهر، سه برابر دیگر نقاط شهر است. همچنین میانگین تعداد پایانه‌های تاکسی در پنج منطقه شمالی شهر تهران ۲/۸ برابر این تعداد در سایر مناطق شهر است. این در حالی است که منطق حکم می‌کند دسترسی به چنین امکاناتی در مناطق متوسط رو به پایین و پایین شهر بیشتر باشد. در یک مقایسه دیگر سرجمع تعداد سینماهای مناطق ۱ تا ۵ تهران ۱۲۲ واحد اعلام شده اما در کل مناطق دیگر این تعداد ۹۰ تاست. بنابراین میانگین تعداد سینماهای هر منطقه شمالی تهران پنج برابر این تعداد در هر یک از مناطق میانی و جنوبی شهر است. حتی دسترسی به میادین میوه و تره‌بار نیز در شمال شهر به مراتب بهتر است؛ کمااینکه در هر منطقه از بالاشهر به لحاظ تعداد میادین به طور متوسط ۱/۵ برابر مناطق دیگر برخورداری وجود دارد.

یک توجیه رایج درباره علت توزیع وارونه بودجه پایتخت بین بالاشهر و پایین‌شهر که در دوره‌های مختلف مدیریت شهری مطرح بوده است و به‌نوعی سرپوش گذاشتن بر این وارونگی است، مساله تراکم جمعیت در مناطق شمالی تهران است. این طور ادعا می‌شود که چون تراکم جمعیت در مناطق شمال شهر بالاتر است، در نتیجه مدیریت شهری ناگزیر به تخصیص اعتبار بیشتر به این مناطق است. این در حالی است که همین شکل توزیع جمعیت خود ناشی از روند غلطی است که سال‌ها در توزیع بودجه بین مناطق شمال و جنوب تهران حاکم بوده است. اگر تقاضای سکونت در محله‌ای مثل الهیه تهران با وجود ترافیک کشنده، کمبود فضای پارک و تراکم ساختمان‌های مرتفع در کوچه پس‌کوچه‌های کم‌ظرفیت همچنان بالاست، ناشی از قیمت بالای ملک در این منطقه است که خود به سیاست‌های توسعه شهر در دهه‌های گذشته تاکنون بازمی گردد؛ سیاستی که در قالب آن امکانات متنوع شهری در محله‌های شمالی تهران متمرکز شده و در نتیجه به افزایش تقاضای سکونت در این محله‌ها دامن زده است. با این حال گویا سیکل معیوبی که موجب شده در یک محله متراکم مثل الهیه همچنان تقاضای سکونت بالا باشد و قیمت مسکن نیز در آنجا تحت‌تاثیر این روند قرار بگیرد، همچنان در بودجه پایتخت وجود دارد.

مدیریت شهری باید این نظم ناگزیر که نتیجه اشباع امکانات شهری در چند محله و منطقه خاص و در مقابل فقر سایر مناطق از لحاظ این قبیل امکانات است را به نوعی بر هم بزند و ریل بودجه‌ریزی شهری را به نحوی اصلاح کند که در خدمت مهار گسل خدمات باشد. با این حال دو مساله تاکنون مانع از اصلاح روند بوده است؛ یکی اینکه در تمام سال‌های گذشته تا امروز، هنوز هیچ کس جسارت مدیریتی برای بر هم زدن بودجه‌ریزی رویه‌ای را نداشته و در نتیجه عموما هر سال فقط درصد مشخصی به بودجه سال قبل هر منطقه افزوده می‌شود. از طرفی مدیران شهری در شمال شهر نیز با توجه به سهم بیشتری که در خلق درآمد برای شهر دارند، از قدرت چانه‌زنی بیشتری برخوردارند و این موضوع هر سال به نحوی در بودجه مناطق منعکس می‌شود. مساله دوم نیز تمرکز سکونت صاحبان قدرت سیاسی و افراد بانفوذ در مناطق شمال پایتخت است که موجب شده پاسخ به درخواست‌هایی که برای اصلاح امور جاری محله و منطقه مورد سکونت آنها از مدیریت شهری مطرح می‌شود، از طریق دیده شدن این مناطق به شکل ویژه در بودجه‌ریزی تامین شود. بنابراین اگر مدیران شهری بنا دارند پا به میدان ترمیم گسل شمال - جنوب بگذارند، به نظر می‌رسد باید برای این دو مساله چاره‌جویی کنند.

اعضای شورای شهر خواستار شدند

لزوم ورود کارشناس رسمی دادگستری برای تعیین میزان قصور در حادثه «پله برقی»

اعضای شورای شهر تهران در خصوص حادثه قطع دست یک دختر ۹ ساله در پله برقی واکنش نشان دادند و خواستار رسیدگی و بررسی این حادثه شدند.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایسنا، اعضای شورای شهر تهران پس از استماع گزارش مدیرعامل آتش نشانی در خصوص حادثه قطع دست یک دختر ۹ ساله در پله برقی به بیان نظرات خود پرداختند و ناصر امانی با بیان اینکه مدیرعامل سازمان آتش نشانی تنها به بیان اقدامات خود پرداخت، گفت: آتش نشانی که نمی‌تواند مانع از بروز چنین حوادثی شود بلکه بعد از وقوع حادثه نسبت به امدادرسانی اقدام کرده است و وقتی حادثه رخ می‌دهد مردم به آتش نشانی زنگ می‌زنند و آتش نشانی نمی‌تواند مانع قطع دست کودک شود.

وی با بیان اینکه شهروندان در این مدت هفت بار با سامانه ۱۳۷ تماس گرفته و نسبت به خاموش بودن پله انتقاد کردند، اظهار کرد: شهرداری که تعمدا پله برقی را خاموش نمی‌کند، حتما نقص فنی داشته، این نشان می‌دهد که پله ناایمن بوده است.

وی با بیان اینکه ای کاش به جای سازمان زیباسازی که یک بیانیه داده است روابط عمومی از شهرداری تهران عذرخواهی کرده و قبول مسئولیت می‌کرد، گفت: من به جای روابط عمومی شهرداری تهران عذرخواهی کرده و ابراز پشیمانی می‌کنم اما لازم است که کارشناس رسمی دادگستری این حادثه را بررسی کرده و نسبت به تعیین میزان قصور شهرداری، پیمانکار و شهروند اقدام کند.

در ادامه تشکری هاشمی با بیان اینکه باید دلجویی لازم از خانواده این دختر انجام شود، گفت: اینکه یک برچسبی بزنیم که حادثه در پله برقی متوجه شهروند است، ناشی از بی‌مسئولیتی است. چرا که پله برقی‌ها باید به صورت مداوم چک شوند و اگر خرابی یا سائیدگی مشاهده شد باید حتما نسبت به رفع آن اقدام شود.

وی با بیان اینکه به جای توجیه کردن باید به دنبال رفع نواقص برویم چرا که فاصله پله‌ها باید سه میلیمتر باشد و وقتی این فاصله افزایش پیدا کند و دنده‌ها بکشند چنین حادثه‌ای رخ می‌دهد، ادامه داد: تمام ابزار و امکانات باید در چنین مواردی به کار گرفته شود تا حتی در صورت بی احتیاطی فرد از آسیب دیدن آن جلوگیری شود و اینکه بگوییم خودتان مواظب خودتان باشید، بی‌مسئولیتی است.

تشکری هاشمی با بیان اینکه مسئله اصلی اینجاست که رسیدگی به پله‌های برقی به سازمان زیباسازی که مسئولیت تبلیغی محیطی را دارد سپرده شده است، افزود: سازمان زیباسازی در مورد پله برقی‌ها نه تخصص دارد و نه با توجه به گستردگی کارش امکان رسیدگی دارد و شما اگر از مدیرعامل زیباسازی بپرسید که چند پله را دیدید با توجه به حجم کارش و اینکه ۵۰۰ پله برقی در تهران فعال است پاسخ مثبتی به ما نمی‌دهد و این در حالیست که پله برقی‌ها باید به شهرداران نواحی سپرده شود تا به هر شهردار ناحیه نهایتا چهار تا پنج پله برقی برای نظارت بیفتد و آنها بتوانند هر روز از این پله برقی‌ها بازدید کنند.

وی با بیان اینکه مشخصا تقاضا دارم که شهرداری توضیح دهد که چرا با وجود نقایص مشهود به گونه‌ای که دست یک بچه تا آرنج وارد پله شده مماشات کرده و در ایمنی دقت نکردند، گفت: لازم است که شورای شهر با فوریت تصمیم بگیرد که نظارت به پله برقی‌ها در سطح مناطق و شهردار ناحیه سپرده شود.

مهدی عباسی نیز ضمن همدردی با خانواده این کودک گفت: مقصری در این حادثه وجود دارد که باید شناسایی شود و ما منتظر نظر کارشناسی هستیم و اگر همه تمهیدات و استانداردها اندیشیده شده بود که هیچ؛ اما اگر کوتاهی در این حادثه رخ داده باید متناسب با این حادثه، با پیمانکار و مدیر بالاتر برخورد شود.

دیدگاه

معماری است که در بیشتر مواقع نحوه زندگی مردم را تعیین می‌کند

برونو زوی

امروزه در نود درصد از موارد، معماری است که نحوه زندگی را معین می‌سازد. مثلاً اگر من یک کارمند دولت باشم که در شهر زندگی می‌کنم و آدمی کم‌درآمد نیز هستم، مجبورم در آپارتمانی زندگی کنم که مرا محدود می‌کند و بر من مسلط است. من در این میان به هیچ‌وجه اجازه مطرح شدن ندارم، ولی اگر بتوانم خانه‌ای برای خود بسازم آن وقت است که نحوه زندگی من مطرح خواهد بود. پس معماری شخصیت را توان می‌بخشد ولی تا وقتی که آدم در آپارتمان اجاره‌ای زندگی می‌کند جای مطرح شدن شخصیت نیست. (در گفتگو با کواردو کواردی، ترجمه ایرج شهروز تهرانی، منتشر شده در مجله آبادی، ش ۵۶ و ۵۷، سال ۱۳۷۸)

منبع: گفتار

محیط زیست

میزان زباله‌های پلاستیکی تا سال ۲۰۶۰ چقدر خواهد بود؟

شهرنشینی سریع، رشد اقتصادی و تغییر در الگوهای مصرف به این معنی است که جهان با حجم فزاینده‌ای از زباله مواجه است که می‌تواند چالش جدیدی را ایجاد کند که ناشی از موارد ذکر شده است و با تولید ۳۵۰ میلیون تن زباله پلاستیکی در سال به راهکارهای مدیریت پسماند موثرتر نیاز است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ویفروم، نارسایی در برنامه‌ریزی مدیریت پسماند منجر به نشت به محیط‌های خشکی و دریایی می‌شود، در نتیجه تأثیر منفی بر سیستم‌های زیست‌محیطی، اقتصادی و اجتماعی همچنین سلامت عمومی و سیستم‌های غذایی دارد.

زباله‌های پلاستیکی، به دلیل استفاده در مقیاس وسیع در صنایع همراه با طول عمر کوتاه محصولات آن از جمله پلاستیک‌های یکبار مصرف، بسته‌بندی، کالاهای مصرفی و پوشاک، یکی از عوامل کلیدی در افزایش ناپایدار زباله‌های تولید شده است.

بر اساس گزارش سازمان همکاری و توسعه اقتصادی، در واقع، مصرف پلاستیک در سراسر جهان طی چند دهه گذشته چهار برابر شده است و انتظار می‌رود زباله‌های پلاستیکی در جهان تا سال ۲۰۶۰ تقریباً سه برابر شود.

تولید زباله‌های پلاستیکی در هند سالانه ۹.۴ میلیون تن تخمین زده شده است که تنها ۵۰ درصد آن از طریق بازیافت جمع‌آوری و پردازش می‌شود. باید توجه داشت که مصرف و متعاقب آن تولید زباله های پلاستیکی در سطح خانوار سهم عمده‌ای در تولید کلی زباله دارد.

علاوه بر این، سالانه ۳۵۰ میلیون تن زباله پلاستیکی توسط کشورها تولید می‌شود که در مقیاس و پیچیدگی افزایش می‌یابد.

اخیراً هند به پرجمعیت‌ترین کشور جهان تبدیل شده است که به معنای مصرف بیشتر و در نتیجه افزایش بیشتر تولید زباله است. انتظار می‌رود جمعیت شهری هند به ۶۰۰ میلیون نفر برسد و ۱۶۵ میلیون تن زباله جامد (پنج تا ۶ درصد پلاستیک) تا سال ۲۰۳۰ تولید شود.

در حالی که مداخلات سیاستی در سطوح ملی، فرعی و منطقه‌ای طراحی شده است، نیاز اساسی برای دولت‌های محلی و تنظیم‌کننده‌ها در سرتاسر جهان وجود دارد که با بازیگران محلی برای اجرای مؤثر، گسترش و حفظ سیاست‌ها و ابتکارات مدیریت پسماند همکاری کنند.

مشارکت‌های چندجانبه، چیزی است که برای موضوع پیچیده‌ای مانند مدیریت زباله مورد نیاز است.

خبر

مخالفت منابع طبیعی با ساخت هتل در «پارک‌های جنگلی تهران»

مدیر کل اداره منابع طبیعی و آبخیزداری استان تهران با تاکید بر اینکه اداره کل منابع طبیعی مخالف ساخت سازه‌های سنگین در پارک‌های جنگلی است، گفت: شهرداری تاکنون به صورت رسمی در خصوص ساخت هتل در مناطق جنگلی تهران با ما نامه‌نگاری نکرده است.

به گزارش پیام آشنا، چندی پیش اخباری مبنی بر ساخت هتل‌های چندستاره در پارک‌های جنگلی تهران منتشر شد که انتقاداتی را به همراه داشت. این پارک‌ها نقش مهمی در کنترل آب‌های سطحی و حفظ منابع آب، تغذیه سفره آب‌های زیرزمینی، تعدیل آب و هوا و بهبود خرداقلیم یک منطقه، کاهش آلودگی هوا و فرسایش و حفظ و تولید خاک، افزایش پایداری خاک و جلوگیری از رانش زمین دارند علاوه بر آن تفرجگاه برای انسان محسوب می‌شوند و حفظ و توسعه زیستگاه حیات وحش، جانوران و پرندگان را در پی دارند بنابراین ساخت و سازها و ایجاد سازه‌های سنگین در آن‌ها می‌تواند به طبیعت و سرانه فضای سبز تهران که درگیر آلودگی هوا و ... است، آسیب زیادی وارد کند. رضاییانی درباره میزان جنگل‌های دست‌کاشت تهران اظهار کرد: استان تهران دارای ۲۶ هزار هکتار جنگل دست کاشت است و با وجود کمبود بارش حتی در مناطقی که به تازگی جنگل کاری شده و نیاز به چهار سال آبیاری و مراقبت داشتند، این کار را انجام دادیم. در جنگل‌هایی که احاله مدیریت کردیم نیز باید این افراد به تعهدات خود پایبند باشند و آبیاری را به‌خوبی انجام دهند. رضاییانی در پایان در مورد خبرهای منتشرشده مبنی بر ساخت هتل‌های چندستاره در جنگل‌های دست کاشت تهران توسط شهرداری تهران اظهار کرد: اداره کل منابع طبیعی استان مخالف هر گونه ساخت و سازی در جنگل کاری‌ها است. شهرداری نیز تاکنون به‌صورت رسمی در این خصوص با ما نامه‌نگاری نکرده است حتی در مبحث احاله مدیریت نیز چنین چیزی وجود ندارد و مبنا بر استفاده از سازه‌های سبک است و در قراردادهای ماده ۳ قانون حفاظت و بهره برداری از جنگل‌ها و مراتع نیز مطرح نشده است که در پارک‌های جنگلی بتوانیم سازه‌های سنگین همچون هتل بسازیم.